

maa jeg sige, at jeg ikke forventer, at der vil komme en eneste Døe ind. Hvis de ærede Forslagsstillere i Stedet for „forventes at ville indkomme“ havde sat „bør indkomme“, altsaa havde lagt det som en Pligt paa Regeringen, selv om Regeringen ikke vilde opfylde den Pligt, vilde jeg med Fornøjelse have kunnet stemme derfor. Nu kan jeg ikke stemme derfor, men paa den anden Side vil jeg heller ikke stemme derimod, og derved vil jeg ikke tilkendegive, at jeg ikke skulde være fuldstændig enig i den Mening, hvorfra Vædringsforslaget er udgaet.

Korsgaard: Det er det Vædringsforslag, som den sidste ærede Taler omtalte, som jeg ogsaa gerne vilde ofre et Par Ord paa. Jeg gør det, fordi det fremfalder en Erindring om noget, der skulde gaa i samme Retning. Desværre maa jeg bemærke, at den Protest, som herved skulde nedlægges mod Fæstningen, er skrumpet saa bethdeligt ind fra i Fjor, at den kun er bleven til en Tusinde af den Protest, Tinget vedtog i Fjor. Nu er det en Selvfølge, at da jeg i Fjor var med til en Protest, der var Tusinde Gange saa stærk som den foreliggende, vil jeg ogsaa være fristet til vedblivende at protestere. Alligevel kan jeg ikke nægte, at jeg har nogle Betæneligheder ved det Forslag, her foreligger. Det er mig ikke ganske klart, hvad de ærede Forslagsstillere have ment dermed. Det Spørgsmaal maa rejse sig, hvad det egentlig er, de Herrer ville af med. Er det hele Fæstningen, de ville sælge for 50,000 Kr.? Der staar i Forslaget: „De Summer, der ved Nedlæggelse af Kjøbenhavns Befæstning forventes at ville indkomme i Finansaaret ved Realisation af de derved frigjorte Arealer.“ Er det samtlige Fæstningsarealer, som Mindretallet vil af med for 50,000 Kr.? I saa Fald vil jeg sige, at det er en noget Sløj Forretning, de Herrer komme til at gøre; det har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) Ret i. Hvis Forslaget derimod kun gaar ud paa, hvad man maatte antage efter den Motivering, vi nylig hørte af det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen), at der blot skal gøres en Begyndelse til at sælge af Fæstningsgrundene, og at man senere skal gaa videre Aar for Aar, altsaa for det kommende Aar sælge for 50,000 Kr., næste Aar igen for 50,000 Kr. osv., saa skal jeg gøre opmærksom paa, at den Protest bliver noget langlivet. Efter den Opgørelse, man kan gøre over Fæstningsarealerne, tror jeg ikke, at det var for højt regnet, hvad vi ansløge dem til i Fjor, 50 Millioner. Hvis der nu kun kommer

50,000 Kr. ind om Aaret, saa vil det være 20 Aar, før vi saa den ene Million ind, og før vi kunne saa 50 Millioner, vil der gaa 20 Gange 50 Aar. Det forekommer mig, at det er en lovlig stærk Sangmodighed, ærede Medlemmer her saaledes vise over for Fæstningen. Det forekommer mig ikke, at en saadan Protest egentlig er synderlig probat. Det forekommer mig, at Krigsministeren let vil kunne tage de Herrer paa Ordet. Vi have i sin Tid diskuteret om at sælge Citadellet. Saa vidt jeg ved, interesserede Citadellet ikke i nogen særlig høj Grad de militære. Kunne de militære saa en Kaserne andet Steds, kan man vistnok saa dem til at afstaa, hvad der ligger der ude. Krigsministeren kan altsaa meget vel paa Grundlag af dette Forslag begynde at sælge Hjørner og Stumper af Citadellet, og i hans og hans Efterfølgeres Tid kan der da meget godt sælges aarlig for 50,000 Kr., og Fæstningen paa den Maade nedlægges. Det forekommer mig ikke at være nogen synderlig kraftig Protest, der saaledes sætter Krigsministeren i Stand til i Løbet af et Par Hundrede Aar vedblivende at efterkomme de Herreres Ønske om at sælge for 50,000 Kr. om Aaret. Altsaa, tager man Sagen alvorligt og reelt, militært og finansielt, saa forekommer det mig, at det er et meget magert, jeg kan gerne sige, et løjerligt Forslag, de Herrer have stillet. Men vi hørte jo af det ærede Medlem, at det skulde være en Protest i al Almindelighed. Det forekommer mig imidlertid, at det ikke er nogen synderlig kraftig Protest ved Siden af de andre Protester, vi have nedlagt under disse Forhandlinger. Det ærede Medlem henviste selv til, at vi paa Krigsministeriets Budget, baade paa § 22 og paa § 26, have udstemt en hel Række af Bevillinger, der alle henhørte til Befæstningen. Derved have vi, saa vidt det er gørligt gennem Afstemningerne, ret eftertrykkeligt protesteret, og det forekommer mig ikke, at vi skulle svække denne Indsigelse ved selv at gøre Løjer med det hele (S. C. Christensen: Ligejom i Fjor). Nej, det har det ærede Medlem ikke Ret i. Jeg ved nok, at det ærede Medlem og andre kraftige Protestmænd, der kunne staa baade for Krudt og Røg, betragte Forslaget i Fjor som Løjer, men det gjør jeg ikke. Der laa til Grund for dette Forslag et virkeligt Skøn over, hvad alle Arealerne vare værd, og vi foresloge, at de skulde sælges for 50 Millioner. Naar det var slet, saa havde Fæstningen været væk med det samme. Jeg tror derfor ikke, at de Herrer komme nogen Vej ved at betegne Forslaget fra i Fjor som Løjer. Derimod kan jeg